

23 februarie - 1 martie

Semnul lui Dumnezeu și semnul fiarei

Textul de memorat: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17)

Apocalipsa 12 se încheie cu imaginea în care Satana se pregătește mânios să facă război cu poporul credincios al lui Hristos. Capitolul 13 îl înfățișează făcând pregătiri pentru bătălia finală, cu ajutorul a doi aliați, reprezentați ca două animale fioroase. Ca antiteză a Trinității divine (vezi Apocalipsa 1:4-6), aceste trei puteri formează o triadă nesfântă care se opune lucrării lui Dumnezeu de mântuire și încearcă să câștige loialitatea locuitorilor pământului.

De aici înainte vom discuta în principal, dar nu exclusiv, despre profețiile care urmează să se împlinească. Prin ele, Dumnezeu ne dezvăluie ce se va întâmpla în timpul sfârșitului, ca să nu fim luați prin surprindere.

Totuși profețiile acestea nu ne spun *când* și *exact cum* se vor derula evenimentele. Să avem deci grijă să nu facem speculații. Și să nu uităm că profețiile din Apocalipsa au două scopuri practice: să ne învețe cum să trăim astăzi și cum să ne pregătim pentru viitor.

Duminică, 24 februarie – Fiara ridicată din mare

1. Care sunt caracteristicile acestei fiare și care sunt etapele existenței ei? Apocalipsa 13:1-4,8; Apocalipsa 17:8

Ioan vede ieșind din mare o fiară monsturoasă. Fiara reprezintă de obicei o putere politică, însă din descrierea acestei fiare rezultă că este vorba despre o putere religioasă și politică. Marea simbolizează condițiile sociopolitice tulburi de după căderea Imperiului Roman (Daniel 7:2,3,23,24).

Ioan notează despre această fiară că are șapte capete și zece coarne, la fel ca balaurul din Apocalipsa 12:3, arătând astfel relația dintre ei. Pe capete are scrise nume de hulă, iar pe coarne poartă cununii împărătești. Capetele sunt autoritățile statale prin care Satana l-a persecutat pe poporul lui Dumnezeu de-a lungul istoriei (Apocalipsa 17:9-11). Numele de hulă reprezintă pretenția fiarei la titlul divin. Cele zece coarne reprezintă, conform cu Daniel 7:24, națiunile rezultate din destrămarea Imperiului Roman. Caracteristicile acestea indică spre etapa papală a Imperiului Roman.

Fiara seamănă cu un leopard, cu un urs și cu un leu, combinând caracteristicile primelor patru fiare (simbolurile imperiilor mondiale) din Daniel 7:2-7: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma (Daniel 7:17). Ioan însă le enumeră în ordine inversă, indicând faptul că fiara ieșită din mare are legătură cu fiara a patra din Daniel 7, Imperiul Roman.

Balaurul i-a dat acestei fiare puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare. După cum Tatăl l-a dat tronul Său și autoritatea Sa lui Hristos (Apocalipsa 2:27), la fel balaurul investește fiara drept coregent și reprezentant al lui pe pământ. Deci fiara din mare este al doilea membru al triadei satanice, care își dorește să ia locul lui Isus Hristos în mintea și în inima oamenilor.

Apocalipsa 13:5 declară că perioada de activitate a fiarei este de 42 de luni, sau de 1 260 de zile profetice (ani). La finalul perioadei, unul dintre capetele ei este rănit de moarte, ducând la o pierdere temporară a autorității sale, pentru că rana va fi vindecată. Oamenii privesc la fiară cu mirare și încep să se închine balaurului și fiarei.

Luni, 25 februarie – Activitatea fiarei din mare

Apocalipsa 13:5 precizează cât va dura perioada de persecuție. Cele 42 de luni de activitate a fiarei coincid cu cele 1 260 de zile în care femeia din Apocalipsa 12:14 (biserica) este prigonită. Zilele profetice simbolizează ani. Anul 538 d.Hr. marchează începutul acestei perioade în care biserica Romei, cu papa în frunte, s-a ridicat ca putere ecleziastică și a dominat lumea occidentală în epoca medievală. Evenimentele din timpul Revoluției Franceze i-au produs fiarei (catolicismului) o rană de moarte în anul 1798, făcând să înceteze pentru o vreme stăpânirea asupra bisericii și religia de stat.

2. Ce au în comun fiara ridicată din mare, cornul mic și omul fărădelegii? Apocalipsa 13:5-8; Daniel 7:24,25; 2 Tesaloniceni 2:2-12

Activitatea fiarei din perioada de 1 260 de zile profetice este denumită cu termenul generic de hulă. În Noul Testament, hula poate însemna pretenția de a fi egal cu Dumnezeu (Ioan 10:33; Matei 26:63-65) sau de a avea prerogativele Sale (Marcu 2:7). Hulele fiarei care a ieșit din mare sunt îndreptate „împotriva lui Dumnezeu, să-l hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer” (Apocalipsa 13:6). Cortul lui Dumnezeu este sanctuarul din cer, unde Hristos slujește pentru noi. Fiara din mare neagă lucrarea de mijlocire a lui Hristos prin înlocuirea ei cu un sistem omenesc care pretinde a administra mântuirea și iertarea păcatelor, acte care, în esență, constituie blasfemie.

Apocalipsa 13 descrie o perioadă de apostazie gravă, produsă în momentul în care biserica-stat din Europa occidentală, sub tutela Romei, a pretins pentru conducătorul ei, papa, poziția și prerogativele lui Dumnezeu. Lucrarea de ispășire a păcatului îndeplinită de Hristos în sanctuarul din cer a fost înlocuită cu lucrarea preoților bisericii. Cine nu se supunea Romei avea parte de persecuție și de moarte. Sigur că astăzi declarațiile acestea sunt considerate dure, bigote chiar, însă prezentul nu poate șterge trecutul, oricât de mult s-ar dori să fie șters.

Cum putem rămâne fideli profeției despre istoria bisericii și, în același timp, să fim blânzi și plini de tact atunci când le-o prezentăm altora?

Marti, 26 februarie – Fiara ridicată din pământ

3. Care sunt caracteristicile fiarei a doua? Ce semnifică faptul că ea se ridică din pământ? Apocalipsa 13:11; Apocalipsa 12:14-16

Ioan vede o altă fiară ridicându-se din pământ. Prima fiară este înspăimântătoare la vedere, iar a doua are o înfățișare inofensivă, are „două coarne ca ale unui miel” (Apocalipsa 13:11). În Apocalipsa, mielul este exclusiv un simbol al lui Hristos. Prin urmare, puterea aceasta pare a fi blândă.

Ea apare pe teritoriul care a protejat biserica persecutată de „apele” vărsate de balaur la finalul celor 1 260 de zile profetice (Apocalipsa 12:14-16) și pare prietenoasă cu biserica. În mod evident, ea este un actor nou pe scena lumii, o putere care a devenit mondială după ce fiara din mare a primit rana de moarte, adică după Revoluția Franceză, deci nu poate fi decât o putere din timpul sfârșitului. Dar puterea aceasta care seamănă cu un miel vorbește ca un balaur, ca Diavolul însuși. Ea va avea un rol esențial în încercarea de a convinge întreaga lume să i se închine primei fiare care a primit rana de moarte. Aceasta înseamnă că ea se va ridica din teritoriul care, în epoca postmedievală, i-a oferit protecție bisericii și va ajunge acum să o persecute.

„Ce națiune din Lumea Nouă se ridică la putere în anul 1798, având perspectiva forței și măreției și atrăgând atenția întregii lumi? Interpretarea simbolului nu lasă loc vreunui dubiu. O singură națiune, și numai una, corespunde descrierii din această profeție, care face referire indiscutabil la Statele Unite ale Americii” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 363).

Când au fost identificate cu această fiară, Statele Unite nu aveau nici pe departe puterea și influența de acum. De ce este corectă identificarea lor cu puterea descrisă în profeție?

Miercuri, 27 februarie – Chipul fiarei

4. În ce va consta activitatea fiarei a doua și care va fi cea mai mare dintre amăgirile ei? Apocalipsa 13:12,13; 1 Împărați 18:38; Faptele 2:3

La sfârșitul timpului, fiara care seamănă cu un miel începe să exercite autoritatea fiarei dintâi, ca o contrafacere a planului de mântuire. După cum Duhul Sfânt exercită autoritatea lui Hristos, îndreptând atenția oamenilor către El (Ioan 15:26), tot așa puterea aceasta pământească exercită toată autoritatea fiarei din mare și îndreaptă atenția oamenilor către aceasta.

Fiara a doua îi este subordonată fiarei dintâi și îi determină pe locuitorii pământului să i se închine acesteia. Textul ne arată că activitatea aceasta se corelează cu vindecarea rănii de moarte. Și cum anume îi va determina să i se închine fiarei dintâi? Inițial îi va convinge prin minuni (Apocalipsa 13:13,14), iar în etapa finală, îi va constrânge (Apocalipsa 13:15-17).

Vindecarea rănii de moarte a fiarei dintâi se referă la restaurarea puterii sistemului religios medieval. Prin intermediul minunilor, fiara a doua îi va convinge pe locuitorii pământului să îi facă „o icoană” fiarei dintâi. O icoană este o imagine, o reproducere a unei realități. Lumea va fi determinată să creeze un sistem religios asemănător cu cel din Evul Mediu. Oamenii vor lua minunile înșelătoare drept manifestări ale puterii divine. Iar „icoana fiarei” se va forma în momentul în care puterea civilă se va alătura organizațiilor religioase pentru a impune un sistem fals de închinare.

Prin preluarea expresiei din Geneza 2:7, Apocalipsa 13:14,15 ne spune că fiara a doua „îi va da suflare” (în engl.: „o va activa”) printr-un proces similar cu cel folosit de Dumnezeu pentru a aduce la viață omul. Locuitorii lumii vor fi amăgiți să recunoască și să accepte autoritatea primei fiare prin convingere și constrângere.

Dumnezeu nu ne-a forțat să ne închinăm Lui și să-L ascultăm, ci dimpotrivă, a fost dispus să moară pe cruce. Ce concluzie putem trage despre această coalitie de forțe care va recurge la constrângere?

Joi, 28 februarie – Semnul fiarei

Apocalipsa 13 arată că fiara asemănătoare cu un miel va avea un rol de conducere în criza finală. Această putere mondială va stabili un sistem care va reflecta creștinismul medieval în ce privește controlul asupra conștiinței oamenilor.

5. Ce legătură are aplicarea semnului pe frunte și pe mâna dreaptă cu poruncile lui Dumnezeu? Apocalipsa 13:16,17; Deuteronomul 6:4-8

Toți oamenii vor fi forțați să primească semnul fiarei pe mâna dreaptă sau pe frunte. A primi semnul fiarei înseamnă a recunoaște autoritatea ei. Dacă sigiliul îi identifică pe cei care îi aparțin lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:1), semnul fiarei îi identifică pe închinătorii fiarei. Acest semn nu este vizibil. Ideea aplicării lui pe mâna dreaptă sau pe frunte are la bază învățătura dată de Moise israeliților de a-si lega Legea lui Dumnezeu ca semn la mână sau la frunte (Deuteronomul 6:8), aplicarea pe frunte însemnând imprimarea Legii în minte, iar pe mâna dreaptă, imprimarea ei în comportament, în fapte.

În criza finală, problemele principale vor fi închinarea și ascultarea de Dumnezeu prin păzirea poruncilor Sale (Apocalipsa 14:12). Porunca despre Sabat va constitui testul special al credincioșiei și ascultării de Dumnezeu. După cum Sabatul este semnul distinctiv al ascultării poporului credincios al lui Dumnezeu (Ezechiel 20:12), semnul fiarei este dovada ascultării de fiară.

Semnul fiarei este un atac direct asupra poruncii a patra. El înalță o lege făcută de om. Principala dovadă o constituie duminica, instituția stabilită de oameni (Daniel 7:25) ca zi de închinare în locul Sabatului zilei a șaptea, poruncit în Scriptură. Noi ne închinăm Domnului, Creatorului nostru, iar Sabatul zilei a șaptea este încă de la începutul lumii semnul calității Sale de Creator. A încerca să schimbi ziua stabilită de El cu alta echivalează practic cu a încerca să-ți însușești rolul și puterea care îi aparțin doar Lui.

Compară scena din Apocalipsa 13:14-18 cu cea din Daniel 3:1-7. Ce asemănări găsim și ce se va întâmpla la sfârșitul timpului?

Vineri, 1 martie – Un gând de încheiere

Apocalipsa ne descoperă că, la sfârșitul istoriei, Sabatul va fi un semn al ascultării. Păzirea duminicii în prezent nu echivalează în mod automat cu primirea semnului fiarei, dar va deveni semnul fiarei atunci când oamenii, după ce vor fi înțelese importanța zilei de închinare, vor alege să fie de partea lui Dumnezeu sau împotriva Lui. Momentul acela este încă în viitor.

„Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. Timpul de încercare nu a sosit încă. În fiecare biserică se află creștini adevărați, inclusiv în comunitatea romano-catolică. Nimeni nu va fi condamnat până când nu va avea lumina și va înțelege obligația de a respecta porunca a patra. Totuși, când se va da decretul care impune sabbatul fals și când strigătul cu glas tare al îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, linia între ce este fals și ce este adevărat va fi trasată cu claritate. Atunci, aceia care vor continua în nelegiuire vor primi semnul fiarei” (Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 186).

Azi, păzirea duminicii încă nu înseamnă pierderea definitivă, tot așa cum păzirea Sabatului nu asigură mântuirea. Însă vine timpul când „semnul fiarei” va deveni principala chestiune controversată și când ziua de închinare va fi testul credinței. Apocalipsa ne îndeamnă să studiem Biblia și profeția cu seriozitate și să facem totul pentru a duce Evanghelia la cei care nu îl cunosc încă pe Hristos.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Numeri 9-15

1. Când puteau prăznui Paștele cei care, din motive obiective, nu îl puteau prăznui la data stabilită?
2. Ce zicea Moise când pornea chivotul și când îl așezau?
3. De când îi slujea Iosua lui Moise?
4. În ce situație „s-au îndărătnicit” israeliții să iasă la luptă fără chivot și fără Moise?

Istoria mântuirii, capitolul 53

5. Ce au găsit cei care căutau adevărul?